

สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน (Islamic Republic of Iran)

เมืองหลวง   เตหะราน

ที่ตั้ง   ภูมิภาคตะวันออกกลาง ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูด 24-40 องศาเหนือและระหว่างเส้นลองจิจูด 44-64 องศาตะวันออก ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมระหว่างเอเชียกลาง เอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และยุโรป ตะวันออก รวมทั้งตั้งอยู่บนชายฝั่งอ่าวเปอร์เซียและช่องแคบฮอร์มุซที่เป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันดิบทางทะเลที่สำคัญที่สุดของโลก (ประมาณ 40% ของการขนส่งน้ำมันทางทะเลทั่วโลก) มีพื้นที่ 1,648,195 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 19 ของโลก และใหญ่กว่าไทยประมาณ 3.2 เท่า มีชายแดนทางบกยาว 5,894 กม. และมีชายฝั่งทะเลยาว 2,440 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับอาร์เมเนีย (44 กม.) อาเซอร์ไบจาน (689 กม.) เติร์กเมนิสถาน (1,148 กม.) และทะเลแคสเปียน (740 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับอัฟกานิสถาน (921 กม.) และปากีสถาน (959 กม.)
ทิศใต้	ติดกับอ่าวเปอร์เซีย และอ่าวโอมาน โดยมีชายฝั่งยาว 1,700 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับตุรกี (534 กม.) และอิรัก (1,599 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นหนึ่งในประเทศที่มีภูเขามากที่สุดในโลก พื้นที่กว่า 95% เป็นเทือกเขาสูงและที่ราบสูง **ภาคตะวันตก** เป็นพื้นที่ที่มีภูเขามากที่สุด เทือกเขาสำคัญ ได้แก่ คอเคซัส ซากรอส และอัลบอร์ซ โดยยอดเขา Damavand (สูง 5,610 ม. หรือ 18,406 ฟุต) ในเทือกเขาอัลบอร์ซ เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดของอิหร่านและเขตยูเรเชีย **ภาคกลาง** เป็นที่ราบสูงผืนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งประเทศต่อเนื่องไปถึงอัฟกานิสถานและปากีสถาน **ภาคตะวันออก** ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย ได้แก่ ทะเลทราย Dasht-e Kavir ซึ่งเป็นทะเลทรายที่ใหญ่ที่สุดของอิหร่าน และทะเลทราย Dasht-e Lut **ภาคเหนือ** ปกคลุมด้วยพื้นที่ป่าฝนหนาแน่นที่เรียกว่า Shomal กับที่ราบชายฝั่งทะเลแคสเปียน **ภาคใต้** ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบตั้งแต่ปากแม่น้ำ Shatt al-Arab (อิหร่านเรียกว่า Arvand Rud) บริเวณพรมแดนอิรัก-อิหร่าน ลงมาตามแนวชายฝั่งอ่าวเปอร์เซีย ช่องแคบฮอร์มุซ และทะเลโอมาน

ภูมิอากาศ แตกต่างกันไปตามลักษณะภูมิประเทศของแต่ละพื้นที่ **ภาคเหนือ** ซึ่งเป็นชายฝั่งทะเลแคสเปียนและป่าฝน มีอากาศค่อนข้างชุ่มชื้น อุณหภูมิช่วงฤดูร้อนไม่เกิน 29 องศาเซลเซียส **ภาคตะวันตก** ซึ่งเป็นเทือกเขา มีอากาศเย็น เฉพาะอย่างยิ่งช่วงฤดูหนาวมักมีอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็งและมีหิมะตกหนัก **ภาคกลางและภาคตะวันออก** ซึ่งเป็นทะเลทราย ค่อนข้างแห้งแล้ง ปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 200 มม.ต่อปี ฤดูร้อนจะมีอุณหภูมิสูงกว่า 38 องศาเซลเซียส **ภาคใต้** ซึ่งเป็นที่ราบชายฝั่งอ่าวเปอร์เซียและอ่าวโอมาน มีความชื้นในอากาศสูงและอุณหภูมิสูงในฤดูร้อน ฤดูกาลในอิหร่าน แบ่งเป็น ฤดูใบไม้ผลิประมาณ มี.ค.-มิ.ย. ฤดูร้อนประมาณ มิ.ย.-ก.ย. ฤดูใบไม้ร่วงประมาณ ก.ย.-ธ.ค. และฤดูหนาวประมาณ ธ.ค.-มี.ค. ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ ได้แก่ ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุฝุ่น พายุทราย และแผ่นดินไหว

ประชากร 91,567,738 คน (ประมาณการปี 2567 ของธนาคารโลก) ประกอบด้วย เปอร์เซีย 61% อาเซอร์รี 16% เคิร์ด 10% ลูร์ 6% บาลูช 2% อาหรับ 2% เคิร์กเมน 2% และอื่น ๆ 1% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 23.3% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 69.8% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 6.9% (ประมาณการปี 2567) อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 75.6 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 74.3 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 77.1 ปี อัตราการเกิด 14.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.88% (ประมาณการปี 2567)

ศาสนา ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม มีผู้นับถือ 99.4% (ในจำนวนนี้เป็นชีอะฮ์ 90-95% และซุนนี 5-10%) ศาสนาอื่น ๆ (โซโรอัสเตอร์ ยูดาห์ คริสต์ บาไฮ) 0.3% และไม่สามารถระบุได้ 0.4%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ฟาร์ซี มีผู้ใช้ 53% นอกจากนี้ ยังมีการใช้ภาษาถิ่นเคิร์กอาเซอร์รี 18% เคิร์ด 10% กิลาคและมาซันดาร์น 7% ลูร์ 6% บาลูช 2% อาหรับ 2% และอื่น ๆ 2%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 89% งบประมาณด้านการศึกษา 2.7% ของ GDP (ข้อมูลปี 2565 ของธนาคารโลก) การเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาเฉพาะด้าน เช่น การแพทย์ อยู่ภายใต้กระทรวงสาธารณสุขและแพทยศาสตร์ ขณะที่ด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัยและพัฒนา และอื่น ๆ อยู่ภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์ วิจัยและเทคโนโลยี ทั้งนี้ รัฐบาลอิหร่านจัดการศึกษาแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายในระดับอุดมศึกษา เฉพาะการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ปัจจุบันมีวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั่วประเทศกว่า 2,500 แห่ง

การก่อตั้งประเทศ อิหร่านหรือเปอร์เซียในอดีตเริ่มก่อตั้งเป็นอาณาจักรที่ปกครองด้วยระบอบกษัตริย์มาตั้งแต่ 2,800 ปีก่อนคริสตกาล และพัฒนากลายเป็นจักรวรรดิเมื่อ 625 ปีก่อนคริสตกาล ศาสนาอิสลามเข้าสู่เปอร์เซียตั้งแต่ปี 1194 ส่วนเตหะรานได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวงในสมัยราชวงศ์กอญ์ตั้งแต่ปี 2338 มาจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนชื่อประเทศจากเปอร์เซียเป็นอิหร่านซึ่งหมายถึง “ดินแดนของชาวอารยัน” มีขึ้นในรัชสมัยชาห์ เรซอ ปะห์ลาวี เมื่อปี 2478 กษัตริย์องค์สุดท้าย คือ ชาห์ มุฮัมมัด เรซอ ปะห์ลาวี ที่ปกครองประเทศแบบลัทธิอำนาจจนสร้างความไม่พอใจแก่ประชาชนและนำไปสู่การลุกฮือที่รู้จักทั่วไปว่า “การปฏิวัติอิสลาม” ภายใต้การนำของอาเยตุลลอฮ์ รุฮุลลอฮ์ มุซาวิ โคมัยนี นักการศาสนาที่ได้รับความเคารพอย่างสูง ซึ่งลี้ภัยอยู่ในฝรั่งเศส จนชาห์ มุฮัมมัด ของอิหร่านต้องเสด็จฯ ไปลี้ภัยในต่างประเทศเมื่อ 16 ม.ค.2522 และสวรรคตที่อียิปต์เมื่อปี 2523 ขณะที่ อาเยตุลลอฮ์ โคมัยนีเดินทางกลับประเทศและเปลี่ยนแปลงการปกครองด้วยการสถาปนาสาธารณรัฐอิสลามขึ้นเมื่อ 1 เม.ย.2522 โดยใช้บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม (ชะรีอะฮ์) เป็นแนวทางปกครองและประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อ ค.ศ.2522 (แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี 2532)

วันชาติ 11 ก.พ. (วันฉลองชัยชนะการปฏิวัติอิสลามของอิหร่านเมื่อปี 2522)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐอิสลาม (Islamic Republic) มีผู้นำสูงสุด (Rahbar) เป็นประมุขของรัฐทั้งฝ่ายศาสนจักรและอาณาจักร ผู้นำสูงสุดคนปัจจุบัน คือ อาเยตุลลอฮ์ ซัยยิด อะลี ฮุซัยนี คอมมะนะฮ์ (อายุ 87 ปี/ปี 2569) ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ มิ.ย.2532 มีประธานาธิบดี (Ra'is-e Jomhoor) เป็นผู้นำรัฐบาล ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายมัสอูด ปิซชีกียอน (อายุ 72 ปี/ปี 2569) ดำรงตำแหน่งเป็นสมัยแรก หลังจากชนะการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 6 ก.ค.2567 ด้วยคะแนนเสียงกว่า 16.3 ล้านคะแนน (54.76% ของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง)

รัฐธรรมนูญอิหร่านแบ่งอำนาจสูงสุดออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

ฝ่ายบริหาร : มีการจัดสรรอำนาจอย่างซับซ้อน ผู้นำสูงสุดเป็นประมุขของรัฐ มาจากการคัดเลือกโดยสภาผู้ชำนาญ (Assembly of Experts) วาระการดำรงตำแหน่งตลอดชีพ มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจเรื่องสำคัญทุกเรื่อง รวมทั้งการแต่งตั้งบุคคลสำคัญหลายตำแหน่ง ขณะที่ประธานาธิบดีเป็นผู้นำรัฐบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี ดำรงตำแหน่งต่อเนื่องได้ไม่เกิน 2 สมัย และดำรงตำแหน่งได้สูงสุดไม่เกิน 3 สมัย ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้ง ครม. โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา อำนาจในการถอดถอนประธานาธิบดีเป็นของผู้นำสูงสุด

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีรัฐสภาแบบสภาเดียว คือ สภาที่ปรึกษาอิสลาม (Majles-e-Shura-ye-Eslami เรียกสั้น ๆ ว่า Majles) มีสมาชิก 290 คน ที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนและได้รับการรับรองจากสภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญ วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุด รอบแรกจัดขึ้นเมื่อ 1 มี.ค.2567 และรอบสองเมื่อ 10 พ.ค.2567 มีหน้าที่สำคัญ คือ การออกกฎหมาย การรับรองรายชื่อ ครม.ที่ประธานาธิบดีแต่งตั้ง การให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ การอนุมัติงบประมาณแผ่นดิน และการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร

ฝ่ายตุลาการ : สภาตุลาการสูงสุด (High Council of the Judiciary) ซึ่งมีสมาชิก 4 คน มาจากการแต่งตั้งโดยผู้นำสูงสุด มีหน้าที่กำกับการบังคับใช้กฎหมาย กำหนดนโยบายด้านกฎหมาย และมีอำนาจแต่งตั้งประธานศาลสูงสุดและอัยการสูงสุด ระบบศาลของอิหร่านมีทั้งศาลที่พิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาทั่วไป (Public Courts) กับศาลปฏิวัติอิสลาม (Islamic Revolutionary Courts) ที่พิจารณาคดีอาญาที่เป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติและอุดมการณ์ปฏิวัติอิสลาม คำตัดสินของศาลปฏิวัติอิสลามถือเป็นที่สุด ไม่สามารถ

อุทธรณ์ได้ นอกจากนี้ ยังมีศาลพิเศษสำหรับนักการศาสนา (Special Clerical Court) ซึ่งเป็นอิสระจากระบบศาลข้างต้น มีหน้าที่พิจารณาคดีอาญาที่นักการศาสนาตกเป็นผู้ต้องหาโดยขึ้นตรงต่อผู้นำสูงสุด คำตัดสินของศาลนี้ถือเป็นที่สุด ไม่สามารถอุทธรณ์ได้

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรสำคัญอื่น ๆ ที่ตั้งขึ้นตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ได้แก่

สภาผู้ชำนาญ (Assembly of Experts) สมาชิก 86 คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีวาระดำรงตำแหน่ง 8 ปี จัดประชุมทุก 6 เดือน ครั้งละอย่างน้อย 2 วัน มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของผู้นำสูงสุดให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย อีกทั้งมีอำนาจในการแต่งตั้ง และถอดถอนผู้นำสูงสุด แต่ไม่มีอำนาจคัดค้านการตัดสินใจของผู้นำสูงสุด การเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ 1 มี.ค.2567

สภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญ (Guardian Council of the Constitution) สมาชิก 12 คน ได้รับการแต่งตั้งจากผู้นำสูงสุด 6 คน และอีก 6 คน เป็นผู้พิพากษาที่ประธานสภาตุลาการสูงสุดเสนอชื่อให้รัฐสภา พิจารณาคัดเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี มีหน้าที่ตีความรัฐธรรมนูญ รวมทั้งพิจารณาคุณสมบัติผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ ทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้งเพื่อให้แน่ใจได้ว่า บุคคลเหล่านี้มีความภักดีต่ออุดมการณ์ปฏิวัติอิสลาม นอกจากนี้ ยังมีอำนาจในการใช้สิทธิยับยั้งการออกกฎหมายบางฉบับให้รัฐสภานำกลับไปแก้ไขใหม่ได้ หากเห็นว่าขัดกับรัฐธรรมนูญและหลักชะรีอะฮ์

สภาผู้ชี้ขาด (Expediency Discernment Council) เป็นองค์กรที่มีอำนาจมากที่สุดองค์กรหนึ่ง สมาชิกทั้งหมดมาจากการแต่งตั้งโดยผู้นำสูงสุด วาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี สมาชิกสภาชุดปัจจุบันมี 28 คน ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านนโยบายแก่ผู้นำสูงสุด ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ รวมทั้งไกล่เกลี่ยกรณีสภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญและรัฐสภาไม่ตรงกันเกี่ยวกับข้อกฎหมาย

พรรคการเมืองสำคัญ : แบ่งเป็น พรรคการเมืองฝ่ายอนุรักษ์นิยม ได้แก่ 1) Combatant Clergy Association 2) Front of Islamic Revolution Stability 3) Islamic Coalition Party 4) Society of Devotees of the Islamic Revolution 5) Society of Seminary Teachers of Qom 6) Progress and Justice Population of Islamic Iran 7) Society of Pathseekers of the Islamic Revolution กับพรรคการเมืองฝ่ายปฏิรูป ได้แก่ 8) Association of Combatant Clerics ของอดีตประธานาธิบดีมูฮัมหมัด คอตะมี 9) Islamic Labour Party 10) Executives of Construction Party 11) National Trust Party ของนายมะห์ดี กัรรูบี อดีตประธานรัฐสภา นอกจากนี้ ยังมีกลุ่ม Green Path of the Hope ของนายมีร์ ฮอเซน มุซาวี นักการเมืองสายปฏิรูป ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อปี 2552 ซึ่งไม่ได้ขออนุญาตกระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดตั้งเป็นกลุ่ม/พรรคการเมืองอย่างเป็นทางการตามกฎหมาย

เศรษฐกิจ มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 4 ในตะวันออกกลาง รองจากซาอุดีอาระเบีย อิสราเอล และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) แต่การที่รัฐบาลเข้าไปมีบทบาทควบคุมระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการควบคุมราคาสินค้าและการอุดหนุนการผลิตสินค้าบางรายการ โดยปล่อยให้เอกชนมีบทบาทอย่างจำกัดในธุรกิจขนาดเล็ก เช่น การเกษตร และการบริการ มีผลทำให้กลไกตลาดบิดเบือน นอกจากนี้ รัฐบาลยังต้องพึ่งพารายได้จากอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซเป็นหลัก นับตั้งแต่มีการค้นพบแหล่งน้ำมันในประเทศเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลสมัยอดีตประธานาธิบดีอะห์มัดดีเนญอด พยายามดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจให้เสรีมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งการลดการอุดหนุนราคาสินค้าประเภทอาหารและพลังงานเพื่อลดภาระของรัฐ หลังจากประสบปัญหาขาดดุลงบประมาณ อัตรารายได้และการว่างงานสูงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่รัฐบาลของอดีตประธานาธิบดีอะห์มัดดีเนญอด ซึ่งได้รับเลือกตั้งต่อจากอดีตประธานาธิบดีอะห์มัดดีเนญอด เมื่อ มี.ย.2556 และชนะการเลือกตั้ง

ประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 เมื่อ พ.ศ.2560 ดำเนินนโยบายปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งเสริมความแข็งแกร่งแก่ภาคการเงินและการธนาคาร สร้างบรรยากาศทางธุรกิจเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และกระตุ้นการเติบโตของภาคเอกชน ทั้งนี้ อิหร่านปฏิรูปเศรษฐกิจด้วยระบบตลาดเพื่อหวังปูทางไปสู่การเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ในอนาคต

ปัจจุบันอิหร่านประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (ปี 2565-2569) ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา การเมืองและการต่างประเทศ ความมั่นคงและการป้องกันประเทศ รวมถึงการบริหารจัดการภาครัฐ กฎหมายและกระบวนการตุลาการ ภายใต้แผนดังกล่าว อิหร่านตั้งเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ที่ 8% และมุ่งสร้างและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการผลิต แรงงาน เงินทุน เทคโนโลยี และการบริหารจัดการของประเทศ

ทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ : **น้ำมันดิบ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 208,600 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 4 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 3.257 ล้านบาร์เรล และส่งออกได้วันละประมาณ 1.566 ล้านบาร์เรล **ก๊าซธรรมชาติ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้ว 33.988 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร (มากเป็นอันดับ 2 ของโลก) กำลังการผลิตวันละประมาณ 277,611 ล้านลูกบาศก์เมตร และส่งออกได้วันละ 8,967 ล้านลูกบาศก์เมตร (ข้อมูลปี 2568 ของ OPEC) นอกจากนี้ ยังมีแร่ธาตุสำคัญ ได้แก่ ถ่านหิน โครเมียม ทองแดง แร่เหล็ก ตะกั่ว แมงกานีส สังกะสี และกำมะถัน

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เรียลอิหร่าน (Iranian Rial-IRR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 1,072,500 เรียล

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 34,319 เรียล (ม.ค.2569)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 356,510 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2568 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.6%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 6,417 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 4,070 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 42.4%

อัตราการว่างงาน : 9.2%

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ : 21,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลเมื่อ มิ.ย.2567 ของธนาคารกลางอิหร่าน)

แรงงาน : 29.158 ล้านคน (ประมาณการปี 2566 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุลการค้า 43,142 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลเมื่อปี 2568 ของ WTO)

มูลค่าการส่งออก : 112,556 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ พลาสติก สารเคมีอินทรีย์ เหล็กหล่อและเหล็กกล้า สินแร่ ผักและผลไม้ ปุ๋ย เกลือ กำมะถัน ปูนซีเมนต์ และทองแดง

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : จีน อิรัก อัฟกานิสถาน เกาหลีใต้ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ตุรกี อินเดีย ปากีสถาน อินโดนีเซีย โอมาน ไทย และอาเซอร์ไบจาน

มูลค่าการนำเข้า : 69,414 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรอุตสาหกรรม คอมพิวเตอร์ ัญชีพีซ เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า เวชภัณฑ์ ยานพาหนะ เมล็ดพืช น้ำมัน อุปกรณ์ทางการแพทย์ สารเคมีอินทรีย์

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินเดีย ตุรกี เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ เกาหลีใต้ รัสเซีย อิตาลี และสหราชอาณาจักร

การทหาร กองทัพอิหร่านมีขีดความสามารถมากที่สุดประเทศหนึ่งในตะวันออกกลาง อิหร่านใช้จ่ายงบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2567 ประมาณ 8,040 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1.85% ของ GDP) นอกจากนี้ การที่อิหร่านต้องพัฒนาอาวุธขึ้นมาใช้งานเอง ในช่วงที่ต้องเผชิญมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหประชาชาติ (UN) และมหาอำนาจตะวันตก ส่งผลให้อุตสาหกรรมทางทหารของอิหร่านมีความก้าวหน้าและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันอิหร่านสามารถผลิตรถถัง ยานยนต์หุ้มเกราะ อาวุธปล่อยนำวิถี เรือดำน้ำ เรือรบ เรือพิฆาต ติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถีด้วยระบบเรดาร์ เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบินขับไล่ และอากาศยานไร้คนขับ (UAV หรือ Drone) ซึ่งองค์การอุตสาหกรรมการบินของอิหร่าน (Iran Aviation Industries Organization) อ้างเมื่อ ค.ศ.2561 ว่า ศักยภาพการผลิต UAV ของอิหร่านอยู่ในอันดับ 5 ของโลก นอกจากนี้ อิหร่านยังเป็น 1 ใน 5 ประเทศที่กองทัพมีขีดความสามารถในการทำสงครามบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (cyber-warfare) ทั้งนี้ หลังจากเกิด “สงคราม 12 วัน” ระหว่างอิหร่านกับอิสราเอล เมื่อห้วง มิ.ย.2568 อิหร่านพยายามเสริมสร้างศักยภาพด้านกลาโหม ด้วยการจัดตั้งสภาป้องกันประเทศ (National Defense Council) ภายใต้มาตรา 176 ของรัฐธรรมนูญอิหร่าน เพื่อทำหน้าที่ทบทวนกลยุทธ์ด้านการป้องกันประเทศและเสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพ โดยมีประธานาธิบดีมีสอูด ปิซิชกีเยอน ของอิหร่าน เป็นประธาน

ผู้นำสูงสุดของอิหร่านเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดโดยตำแหน่ง และมีสิทธิ์ขาดในการประกาศและยุติสงคราม รวมทั้งมีอำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนผู้บัญชาการเหล่าทัพต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น

1) **กองทัพแห่งชาติ** (Islamic Republic of Iran Regular Forces) หรือ Artesh อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของกองบัญชาการใหญ่ของกองทัพแห่งชาติ (General Headquarters of Armed Forces) ขณะที่กระทรวงกลาโหมรับผิดชอบการวางแผนส่งกำลังบำรุงและจัดสรรงบประมาณให้เหล่าทัพต่าง ๆ แต่ไม่เกี่ยวข้องกับการบัญชาการปฏิบัติการในสนามรบ ทั้งนี้ กองทัพแห่งชาติมีกำลังพลทั้งสิ้น 350,000 นาย ประกอบด้วย

ทบ. กำลังพลประจำการ 130,000 นาย กำลังพลสำรอง 220,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) ที่ผลิตขึ้นเองรุ่น T-72S จำนวน 480 คัน รุ่น M-60A1 จำนวน 150 คัน รุ่น T-62 มากกว่า 75 คัน รุ่น Chieftain Mk3/Mk5 จำนวน 100 คัน (เป็นรถถังของสหราชอาณาจักรที่ประจำการตั้งแต่สมัยซาด) รุ่น T-54/T-55/Type-59/Safir-74 จำนวน 540 คัน รุ่น M47/M48 จำนวน 168 คัน (เป็นรถถังของสหรัฐฯ ที่ประจำการตั้งแต่สมัยซาด) รถถังเบา (LT/TK) รุ่น Scorpion จำนวน 80 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น EE-9 Cascavel จำนวน 35 คัน ยานยนต์อเนกประสงค์หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-1 จำนวน 210 คัน รุ่น BMP-2 จำนวน 400 คัน และรุ่น BMT-2 Cobra (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ยานยนต์หุ้มเกราะป้องกันการช่มโจมตีจากระเบิดแสงเครื่อง (PPV) รุ่น Toofan (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น Boragh จำนวน 140 คัน รุ่น M113 จำนวน 200 คัน รุ่น BTR-50/BTR-60 จำนวน 300 คัน และรุ่น Rakhsh (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) จรวดนำวิถีต่อต้านรถถัง (MSL) แบบ MANPATS รุ่น 9K11 Malyutka รุ่น 9K11 Fagot รุ่น 9K113 Konkurs รุ่น Almaz รุ่น Dehlavieh รุ่น I-Rand รุ่น Saeqhe 1 รุ่น Saeqhe 2 และรุ่น Toophan (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลังต่อต้านรถถัง (RCL) ขนาดต่าง ๆ กว่า 200 กระบอก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานและเครื่องยิงลูกระเบิด (ARTILLERY) จำนวนกว่า 6,798 กระบอก ขีปนาวุธและอาวุธปล่อยนำวิถีพิสัยไกลแบบพื้นสู่อากาศ (SRBM) รุ่น CHSS-8 รุ่น Fateh-360 รุ่น Shahin-1/Shahin-2 รุ่น Nazeat และรุ่น Oghab (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) เครื่องบินลำเลียง (TPT)

เฮลิคอปเตอร์แบบโจมตี (ATK) และแบบลำเลียง (TPT) รุ่นต่าง ๆ กว่า 230 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับสำหรับภารกิจลาดตระเวนและสอดแนมที่ผลิตเอง รุ่น Mohajer 2 รุ่น Mohajer 4 รุ่น Mohajer 6 รุ่น Yasir และรุ่น Ababil 3 Ababil 4 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับสำหรับโจมตีทางเดียว รุ่น Ababil T รุ่น Akhgar รุ่น Arash รุ่น Omid (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ซิปนาวูธแบบอากาศสูพื้น (ASM) รุ่น Almas รุ่น Heydar-1 รุ่น Qaem 114 และรุ่น Shafaq (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ซิปนาวูธแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) (พิสัยไกล) รุ่น FM-80 (พิสัยไกล) รุ่น 9K36 Strela-3 รุ่น 9K32 Strela-2 รุ่น Misaq 1/Misaq 2 รุ่น 9K338 Iglu-S และรุ่น HN-5A (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่นและขนาดต่าง ๆ รวม 1,122 กระบอก ระเบิด/ซิปนาวูธต่อต้านอากาศยาน (BOMBS) แบบ Laser-guided และแบบ Electro-optical guided รุ่น Qeam ที่ผลิตเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

ทร. เป็นกองกำลังที่มีขนาดเล็กที่สุดในกองทัพแห่งชาติ กำลังพลประจำการ 18,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นนาวิกโยธินประมาณ 2,600 นาย แต่มีศักยภาพสูงที่จะก่อกวนเส้นทางขนส่งน้ำมันในช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางพลังงานและเศรษฐกิจโลกโดยรวม ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือดำน้ำปราบเรือดำน้ำ (SSK) ชั้น Taregh (เดิมคือ เรือดำน้ำชั้น Kilo ของรัสเซีย) จำนวน 1 ลำ เรือดำน้ำใกล้ฝั่ง (SSC) ชั้น Fateh จำนวน 1 ลำ เรือดำน้ำเล็ก (SSW/SSM) ชั้น Ghadir จำนวน 16 ลำ และชั้น Nahang จำนวน 1 ลำ เรือคอร์เวต (เรือรบผิวน้ำขนาดเล็ก) ชั้น Jamaran จำนวน 3 ลำ ชั้น Alvand จำนวน 3 ลำ ชั้น Bayandor จำนวน 1 ลำ และชั้น Hamzah จำนวน 1 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งซิปนาวูธนำวิถีปราบเรือดำน้ำ (PCFG) ชั้น Kaman จำนวน 10 ลำ ชั้น Sina จำนวน 5 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งซิปนาวูธนำวิถีต่อต้านเรือรบ (PBG) ชั้น Hendijan จำนวน 3 ลำ ชั้น Kayvan จำนวน 3 ลำ และชั้น Parvin จำนวน 3 ลำ เรือตรวจการณ์โจมตีเร็ว (PBFT) แบบกึ่งดำน้ำ ชั้น Kajami จำนวน 3 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PBF/PB) ชั้น MIL55 จำนวน 1 ลำ ชั้น C14 จำนวน 9 ลำ ชั้น Hendijan จำนวน 8 ลำ ชั้น MkII จำนวน 6 ลำ และชั้น MKIII จำนวน 10 ลำ เรือยกพลขึ้นบกขนาดกลาง (LSM) ชั้น Farsi จำนวน 3 ลำ เรือยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่ (LST) ชั้น Hengam จำนวน 3 ลำ เรือสนับสนุนการยกพลขึ้นบก (LSL/LSSL) ชั้น Fouque จำนวน 6 ลำ เรือระบายพลขนาดใหญ่ (LCU) ชั้น Liyan 110 จำนวน 1 ลำ และชั้นอื่น ๆ รวม 10 ลำ เรือสนับสนุนกำลังพล ยุทธโศปกรณ์ และปฏิบัติการทางน้ำชั้นอื่น ๆ รวม 15 ลำ ระบบซิปนาวูธต่อต้านเรือผิวน้ำรุ่น C-701 Kosar รุ่น C-704 Nasr รุ่น C-802 Noor รุ่น C-802A Ghader และ รุ่น Ra'ad (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) นอกจากนี้ ยังมีเฮลิคอปเตอร์แบบโจมตี และแบบลำเลียงรุ่นต่าง ๆ รวมประมาณ 46 เครื่อง ในหน่วยนาวิกโยธิน ทั้งนี้ เรือดำน้ำและเรือรบส่วนใหญ่เป็นยุทธโศปกรณ์ที่อิหร่านพัฒนาและผลิตขึ้นเอง

ทอ. เป็นกองกำลังที่ค่อนข้างมีปัญหา เพราะมีกำลังพลถึง 37,000 นาย แต่มีเครื่องบินรบที่สามารถใช้งานได้ประมาณ 265 เครื่อง ส่วนใหญ่เข้าประจำการตั้งแต่สมัยซาคห์ ด้วยเหตุนี้ อิหร่านจึงพยายามพัฒนาเครื่องบินขึ้นเองเพื่อทดแทนของเก่า รวมทั้งสั่งซื้อเครื่องบินรบรุ่น MiG-29 และรุ่น Su-35 จากรัสเซีย และระบบป้องกันภัยทางอากาศ HQ-9 จากจีน ระบบป้องกันภัยทางอากาศ S-400 จากรัสเซีย อากาศยานที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) รุ่น F-5B จำนวน 15 เครื่อง รุ่น F-5E/F จำนวน 54 เครื่อง รุ่น F-7M จำนวน 18 เครื่อง รุ่น F-14 จำนวน 10 เครื่อง รุ่น MiG-29/U/UB จำนวน 35 เครื่อง รุ่น Azarakhsh มากกว่า 6 เครื่อง เครื่องบินขับไล่และโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-4D/E จำนวน 55 เครื่อง รุ่น F-1BQ จำนวน 2 เครื่อง รุ่น F-1EQ จำนวน 10 เครื่อง รุ่น Saegheh มากกว่า 6 เครื่อง เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน (ATK) รุ่น Su-24MK จำนวน 29 เครื่อง เครื่องบินปราบเรือดำน้ำ (ASW) รุ่น P-3F Orion จำนวน 3 เครื่อง เครื่องบินขับไล่และลาดตระเวน (ISR) รุ่น RF-4E Phantom มากกว่า 6 เครื่อง เครื่องบินลำเลียงและลาดตระเวน (TKR/TPT) รุ่นต่าง ๆ รวม 116 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตีรุ่น Bell 412 จำนวน 2 เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ลำเลียง (MRH/TPT) รุ่นต่าง ๆ

กว่า 38 เครื่อง ซีปนาวุธ/อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น PL-2A รุ่น PL-7 รุ่น R-60 รุ่น R-27T รุ่น R-73 รุ่น AIM-7E-2 รุ่น R-27R และรุ่น AIM-54 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ซีปนาวุธ/อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (ASM) รุ่น AGM-65A รุ่น Kh-25 รุ่น Kh-25ML และรุ่น Kh-29L/T (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ซีปนาวุธ/อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านเรือ (ASHM) รุ่น C-801K รุ่น CM-35A และรุ่น CM-200A ซีปนาวุธต่อต้านเรดาร์ (ARM) รุ่น Kh-58 ระเบิด/ซีปนาวุธต่อต้านอากาศยานแบบ Electro-optical guided รุ่น GBU-87/B ที่ผลิตเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

กองกำลังป้องกันภัยทางอากาศ เป็นกองกำลังที่แยกตัวออกมาจาก ทอ. มีกำลังพล 15,000 นาย ประจําการซีปนาวุธสำคัญ ได้แก่ ซีปนาวุธนำวิถีต่อสู่อากาศยานแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) พิสัยไกล รุ่น S-200 Angara จำนวน 10 ลูก รุ่น S-300PMU2 จำนวน 32 ลูก รุ่น Bavar-373 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) พิสัยกลาง รุ่น MIM-23B มากกว่า 50 ลูก รุ่น HQ-2 (CH-SA-1) จำนวน 9 ลูก รุ่น Talash (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) พิสัยใกล้ รุ่น FM-80 จำนวน 250 ลูก รุ่น 9K331 จำนวน 29 ลูก เครื่องยิงซีปนาวุธนำวิถีด้วยอินฟราเรด (Point-defence) รุ่น Rapier จำนวน 30 เครื่อง และรุ่น Misaq (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่ต่อสู่อากาศยาน รุ่น ZU-23-2 และรุ่น GDF-002 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

2) กองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม (Islamic Revolutionary Guards Corps-IRGC) หรือ Pasdaran ขึ้นตรงต่อผู้นำสูงสุด มีกำลังพลมากกว่า 190,000 นาย ประกอบด้วย

ทบ.ของ IRGC กำลังพลกว่า 150,000 นาย ภารกิจหลัก คือ การต่อต้านการก่อความไม่สงบภายในประเทศ ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ ซีปนาวุธพิสัยใกล้ (SRBM) รุ่น Fateh-360 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับสำหรับภารกิจลาดตระเวนและสอดแนม รุ่น Mohajer 6 และ Meraj 313 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับโจมตีทางเดียว รุ่น Meraj 532 ระเบิด/ซีปนาวุธต่อต้านอากาศยานแบบ Laser-guided และแบบ Electro-optical guided รุ่น Qaem ที่ผลิตเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

ทร.ของ IRGC กำลังพล 20,000 นาย ในจำนวนนี้รวมนาวิกโยธินประมาณ 5,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง รวม 131 ลำ เรือสะเทินน้ำสะเทินบก รุ่น Hormuz 21 และ รุ่น Hormuz 24 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) เรือลำเลียงพลและยุทธโศปกรณ์ และสนับสนุนกำลังพลชั้นต่าง ๆ รวม 5 ลำ ซีปนาวุธ/อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านเรือ (ASHM) รุ่น C-701 (Kosar) รุ่น C-704 (Nasr) รุ่น C-802 (Noor) รุ่น HY-2 (CH-SSC-3 Seersucker) เฮลิคอปเตอร์รุ่น Mi-17 และ Bell 206 (AB-206) Jet Ranger (ไม่ระบุจำนวน) อากาศยานไร้คนขับสำหรับภารกิจลาดตระเวนและสอดแนม รุ่น Ababil 3 รุ่น Ababil 5 รุ่น Mohajer 4 รุ่น Mohajer 6 และรุ่น Yasir (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับโจมตีทางเดียว รุ่น Ababil T รุ่น Shahed 131 และรุ่น Shahed 136 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ระเบิด/ซีปนาวุธต่อต้านอากาศยานแบบ Laser-guided และแบบ Electro-optical guided รุ่น Qaem ที่ผลิตขึ้นเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

ทอ.ของ IRGC มีกำลังพลในประจําการประมาณ 15,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่และโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น Su-22M4 รุ่น Su-22UM-3K (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับสำหรับภารกิจลาดตระเวนและสอดแนมที่ผลิตเอง รุ่น Shahed 129 รุ่น Ababil 3 รุ่น Shahed 133 รุ่น Shahed 141 รุ่น Shahed 181 รุ่น Shahed 191 และรุ่น Shahed 123 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับโจมตีทางเดียว รุ่น Shahed 131 และรุ่น Shahed 136 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) นอกจากนี้ยังมีกองกำลังซีปนาวุธทางยุทธศาสตร์ (Strategic Missile Force) อยู่ในกำกับและมีซีปนาวุธที่ผลิตเอง ได้แก่ ซีปนาวุธทิ้งตัวพิสัยกลางแบบพื้นสู่อากาศ (MRBM) ระยะยิงไกลกว่า 1,000 กม. หลายรุ่นและมีจำนวนรวมกันกว่า 100 ลูก เช่น รุ่น Dezful รุ่น Emad-1 รุ่น Fattah-1 รุ่น Ghadr-1/-2 และ รุ่น Sajjil-2 ซีปนาวุธทิ้งตัวพิสัยใกล้

แบบพื้นสูพื้น (SRBM) ระยะยิงไกล 300-1,000 กม. หลายรุ่นและมีจำนวนรวมกันกว่า 100 ลูก เช่น รุ่น Fateh-110 รุ่น Fateh-313 รุ่น Hormuz-1/-2 รุ่น Khalij Fars รุ่น Qiam-1 รุ่น Zelzal และรุ่น Zolfaghar จรวดร่อน (GLCM) รุ่น Quds-2 และรุ่น Quds-3 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ขีปนาวุธนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) พิสัยกลาง รุ่น Khordad/3rd รุ่น Khordad/15th และรุ่น Talash เครื่องยิงขีปนาวุธนำวิถีด้วยอินฟราเรด (Point-defence) รุ่น Misaq 1 และรุ่น Misaq 2 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ขีปนาวุธพิสัยใกล้แบบอากาศสูพื้น (ASM) รุ่น Almas และรุ่น Qaem 114 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ระเบิด/ขีปนาวุธต่อต้านอากาศยานแบบ Laser-guided และแบบ Electro-optical guided รุ่น Sadid ที่ผลิตเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

กองกำลังปฏิบัติการพิเศษหรือ Quds Force (ตั้งชื่อตามนครอัลกุดส์ หรือ เยรูซาเลม ซึ่งปัจจุบันอยู่ภายใต้การยึดครองของอิสราเอล) เป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษในต่างประเทศ คาดว่ามีกำลังพลประจำการประมาณ 5,000 นาย

กองกำลังอาสาสมัครทหารพราน (Basij Force) ซึ่งอิหร่านอ้างว่ามีสมาชิกมากถึง 12.6 ล้านนาย แต่มีการคาดการณ์ว่าน่าจะมีกำลังพลประจำการอยู่ที่ 600,000 นาย และอาจเรียกกระดมพลในกรณีที่เกิดเหตุจำเป็นได้อีก 1 ล้านนาย นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังป้องกันชายแดนประมาณ 40,000-60,000 นาย

ปัญหาด้านความมั่นคง

นับจากอิหร่านเปลี่ยนแปลงการปกครอง (การปฏิวัติอิสลามในอิหร่าน) เมื่อปี 2522 อิหร่านเผชิญกับปัญหาท้าทายรอบด้านที่ส่งผลกระทบต่อมาถึงปัจจุบัน ได้แก่

1) ความหวาดระแวงจากรัฐอาหรับเพื่อนบ้าน เฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐกษัตริย์รอบอ่าวอาหรับ เคยสนับสนุนอิรักให้เข้ารุกรานจังหวัดคูชีสถานของอิหร่านเมื่อ 22 ก.ย.2523 เพื่อตอบโต้การดำเนินนโยบายส่งออกการปฏิวัติอิสลามของอิหร่าน จนกลายเป็นชนวนสงครามอิรัก-อิหร่านที่ยืดเยื้อถึง 8 ปี อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอิรักกับอิหร่านยุติสงครามด้วยการทำข้อตกลงหยุดยิงเมื่อ 20 ส.ค.2531 แต่ความหวาดระแวงของรัฐกษัตริย์รอบอ่าวอาหรับยังคงดำรงอยู่ เนื่องจากกังวลว่าอิหร่านจะใช้อิทธิพลผ่านชุมชนมุสลิมชีอะฮ์ให้ก่อเหตุวุ่นวายทางการเมืองในประเทศของตน

2) ความขัดแย้งกับมหาอำนาจตะวันตก โดยเฉพาะกับสหรัฐฯ ที่ตัดความสัมพันธ์ทางการทูต และยังคงใช้มาตรการคว่ำบาตรฝ่ายเดียวต่ออิหร่าน หลังเกิดเหตุนักศึกษาอิหร่านบุกยึดสถานทูตสหรัฐฯ ในกรุงเตหะราน เมื่อ 4 พ.ย.2522 และจับเจ้าหน้าที่สหรัฐฯ ไว้เป็นตัวประกันนาน 444 วัน ส่วนความขัดแย้งในประเด็นโครงการพัฒนานิวเคลียร์ของอิหร่านยังคงเป็นประเด็นยึดเยื้อที่สร้างความขัดแย้งระหว่างอิหร่านกับสหรัฐฯ อิสราเอล และชาติตะวันตก โดยมีปัจจัยสำคัญจากการที่ยังไม่มีความชัดเจนว่า ประเทศที่เกี่ยวข้อง เฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯ และอิหร่าน จะสามารถรื้อฟื้นการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกันได้อีกครั้ง ในขณะที่สหรัฐฯ ภายใต้ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ยังคงใช้นโยบายกดดันสูงสุดต่ออิหร่าน (maximum pressure) ขณะเดียวกัน ชาติตะวันตก โดยเฉพาะสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และเยอรมนี (E3) ร่วมกันผลักดันกลไก Snapback ที่เป็นการรื้อฟื้นมาตรการคว่ำบาตรของสหประชาชาติ (UN) ต่ออิหร่าน ภายใต้แผนปฏิบัติการร่วมเพื่อยุติปัญหาโครงการพัฒนานิวเคลียร์ของอิหร่าน (JCPOA) ระหว่างอิหร่านกับสมาชิกถาวรคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและเยอรมนี (P5+1) เพื่อกดดันอิหร่านในประเด็นโครงการนิวเคลียร์เพิ่มเติม

3) การพยายามก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มก่อการร้ายและกลุ่มติดอาวุธ เห็นได้จากเหตุโจมตีรัฐสภา และสถานที่ฝังร่างของอิหม่ามโคมัยนี ในกรุงเตหะรานเมื่อ 7 มิ.ย.2560 (มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 17 คน) ซึ่งถูกระบุว่าเป็นการก่อการร้ายของกลุ่ม Islamic State (IS) และถือเป็นการครั้งแรกที่กลุ่ม IS ประสบความสำเร็จในการก่อเหตุโจมตีในอิหร่าน และครั้งหลังสุดกลุ่ม IS อ้างตัวเป็นผู้ก่อเหตุวางระเบิด 2 ลูก เมื่อ 3 ม.ค.2567

(มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 103 คน) ที่เมือง Kerman ทางตะวันออกเฉียงใต้ของอิหร่าน ใกล้สถานที่ฝังร่างของ พลโท กอซิม สุลัยมานี อดีตผู้บัญชาการ Quds Force สังกัด IRGC ขณะจัดพิธีรำลึกการเสียชีวิตของพลโท สุลัยมานี ที่ถูกสหรัฐฯ ลอบสังหารเมื่อปี 2563

นอกจากนี้ อิหร่านยังเผชิญกับความพยายามก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มติดอาวุธที่ต่อต้านรัฐบาล ซึ่งมีหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มญตุลลอฮ์ หรือ People's Resistance Movement of Iran (PRMI) ที่ต่อสู้ด้วยแนวทางรุนแรงเพื่อเรียกร้องสิทธิของมุสลิมซุนนีในอิหร่าน กลุ่ม Al-Ahvaziya ที่ต้องการแบ่งแยกดินแดนและเคลื่อนไหวในจังหวัดคูชีสถานทางใต้ของอิหร่าน โดยอ้างเป็นผู้ก่อเหตุกราดยิงในพิธีสวนสนามที่เมืองอะห์วาซทางใต้ของอิหร่านเมื่อ 22 ก.ย.2561 (มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 25 คน) กลุ่ม People's Free Life Party of Kurdistan (PJAK) กลุ่มชาตินิยมชาวเคิร์ดที่ต้องการสถาปนารัฐของชาวเคิร์ด กลุ่มญัยช อัลอาดลิ (Jaish al-Adl) ซึ่งเป็นกลุ่มติดอาวุธซุนนีหัวรุนแรงที่มีฐานที่มั่นอยู่ในจังหวัด Balochistan ทางตะวันตกของปากีสถาน ติดกับจังหวัด Sistan-Baluchestan ทางตะวันออกเฉียงใต้ของอิหร่าน และกลุ่ม Mujahedin-e-Khalq Organization (MEK หรือ MKO) ที่มีอุดมการณ์สังคมนิยมมาร์กซิสต์ ซึ่งต้องการโค่นล้มระบอบสาธารณรัฐอิสลาม โดยกลุ่ม PJAK และกลุ่ม MKO ใช้ปฏิบัติการข้ามพรมแดนจากที่มั่นในภาคเหนือของอิรักเข้าไปลอบวางระเบิดสถานที่สำคัญ โจมตีเจ้าหน้าที่ทหาร และลอบสังหารบุคคลสำคัญ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ BRICS, CICA, CP, D-8, ECO, FAO, G-15, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, MIGA, NAM, OIC, OPCW, OPEC, PCA, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNITAR, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของ SAARC, SCO, WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แม้ว่าอิหร่านเผชิญกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกและความร่วมมือจากต่างประเทศ จากการตกอยู่ภายใต้มาตรการลงโทษของมหาอำนาจตะวันตก แต่นักวิทยาศาสตร์อิหร่านยังสามารถประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง และมีศักยภาพระดับโลก เฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเทคโนโลยีชีวภาพ และนาโนเทคโนโลยี อาทิ การประสบความสำเร็จในการโคลนนิ่งแกะเมื่อปี 2549 ขณะที่การวิจัยด้าน Stem cell มีความก้าวหน้าอยู่ใน 10 อันดับแรกของโลก และมีความก้าวหน้าด้านนาโนเทคโนโลยีเป็นอันดับ 7 ของโลก ขณะเดียวกัน ยังประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอวกาศอย่างต่อเนื่อง เช่น การส่งดาวเทียมสอดแนม Sina-1 ซึ่งเป็นดาวเทียมที่ผลิตได้เองดวงแรก ขึ้นสู่วงโคจรโลกได้สำเร็จเมื่อปี 2549 การส่งดาวเทียม Omid ด้วยจรวดนำส่ง Safir ที่ผลิตได้เอง ขึ้นสู่วงโคจรโลกได้สำเร็จเมื่อปี 2552 ซึ่งทำให้อิหร่านกลายเป็นชาติที่ 9 ในโลกที่สามารถผลิตดาวเทียมและจรวดนำส่งดาวเทียมได้เอง การส่งแคปซูล Pishgam ที่ผลิตได้เองโดยยิงขึ้นสู่อวกาศได้สำเร็จเป็นครั้งแรก เมื่อ ม.ค.2556 และการทดลองยิงจรวด Simorgh ที่ผลิตได้เองและมีขีดความสามารถในการนำส่งดาวเทียมพร้อมกันหลายดวงขึ้นสู่วงโคจรโลกได้สำเร็จเมื่อ ก.ค.2560 รวมทั้งมีแผนส่งมนุษย์คนแรกขึ้นสู่อวกาศในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์ โดยมีขีดความสามารถในการควบคุมวัฏจักรการผลิตเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ได้ครบทั้งวงจร แต่มหาอำนาจตะวันตกตั้งข้อสงสัยว่าอาจมีความพยายามลักลอบนำเอาเทคโนโลยีดังกล่าวไปพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ทั้งนี้ อิหร่านเผชิญความท้าทายในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากการลอบสังหารหรือการเสียชีวิตของนักวิทยาศาสตร์ชาวอิหร่านเป็นระยะ โดยเฉพาะการโจมตีของอิสราเอลต่ออิหร่านในห้วงสงคราม 12 วัน เมื่อ มิ.ย.2568 ที่ส่งผลให้มีนักวิทยาศาสตร์อิหร่านเสียชีวิต 11 คน รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานหลายแห่งเสียหาย

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 177 แห่ง ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 90 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติสำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยาน Imam Khomeini กับท่าอากาศยาน Mehrabad ที่เตหะราน ท่าอากาศยาน Shahid Beheshti ที่อิสฟาฮาน ท่าอากาศยาน Shahid Dastghaib ที่ชีราซ ท่าอากาศยาน Shahid Hashemi Nejad ที่มัสฮัด ท่าอากาศยาน Tabriz ที่เต็บรีซ และท่าอากาศยาน Bandar Abbas ที่บันด์ร้อบบาส การขนส่งทางน้ำมีท่าเรือทางทะเลที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Bandar-e Assaluyeh ท่าเรือ Bandar Abbas และท่าเรือ Bandar-e-Imam Khomeini การคมนาคมทางบก มีเส้นทางรถไฟระยะทางรวม 13,500 กม. ถนนระยะทาง 223,485 กม. ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 38,906 กม. การโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 29.09 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 145.66 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 84.11% ของจำนวนประชากร (ประมาณการปี 2565 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +98 รหัสอินเทอร์เน็ต .ir

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-เตหะราน (ประมาณ 5,450 กม.) โดยก่อนหน้านี้ สายการบินไทยเคยเปิดให้บริการเที่ยวบินตรง กรุงเทพฯ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ)-เตหะราน (ท่าอากาศยาน Imam Khomeini) 4 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ เป็นครั้งแรกเมื่อ 1 ต.ค.2559 หลังจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและมหาอำนาจตะวันตกผ่อนคลายมาตรการคว่ำบาตรอิหร่าน เมื่อ 16 ม.ค.2559 แต่จำนวนผู้โดยสารไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ส่งผลให้ขาดทุนต่อเนื่อง จึงประกาศปิดเส้นทางบินดังกล่าวเมื่อ 1 มี.ค.2561 ส่วนสายการบินอิหร่าน ได้แก่ Iran Air (สายการบินแห่งชาติ) และ Mahan Air (สายการบินเอกชนอิหร่าน) ก่อนหน้านี้อิหร่านระงับเที่ยวบินตรงเตหะราน-กรุงเทพฯ เป็นการชั่วคราว เนื่องจากฝ่ายไทยระงับการบริการเติมน้ำมันแก่สายการบินอิหร่านตั้งแต่ปี 2555 (ตามมาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ) ปัจจุบัน Iran Air ยกเลิกเที่ยวบินมาไทย ขณะที่ Mahan Air กลับมาให้บริการเที่ยวบินมาไทย 2 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ (อังการและศุการ์) การเดินทางใช้เวลาประมาณ 7 ชม. เวลาที่อิหร่านช้ากว่าไทย 3 ชม. 30 นาที นอกจากนี้ ยังอาจใช้บริการสายการบินอื่น เช่น Oman Air ของโอมาน Qatar Airways ของกาตาร์ Emirates ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) และ Turkish Airline ของตุรกี โดยแต่ละสายการบินจะแวะพักที่ประเทศของตนก่อน นักท่องเที่ยวไทยที่ต้องการเดินทางเข้าอิหร่านต้องขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ส่วนการขอรับการตรวจลงตราประเภทธุรกิจต้องมีหนังสือเชิญจากคู่ค้าในอิหร่านยื่นประกอบการขอ Visa

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การเจรจาระหว่างอิหร่านกับสหรัฐฯ ที่มีโอมานเป็นคนกลาง เพื่อรื้อฟื้นแผนปฏิบัติการเพื่อยุติปัญหาเกี่ยวกับโครงการพัฒนานิวเคลียร์ของอิหร่าน (Joint Comprehensive Plan of Action-JCPOA) หรือข้อตกลงนิวเคลียร์อิหร่าน ยังไม่มีความชัดเจน หลังจากการเจรจาครั้งล่าสุดที่มีขึ้นเมื่อ 23 พ.ค.2568 เข้าสู่ภาวะชะงักงัน โดยมีปัจจัยสำคัญจากการที่สหรัฐฯ ร่วมมือกับอิสราเอลโจมตีอิหร่านเมื่อ มิ.ย.2568 (สงคราม 12 วัน) ซึ่งส่งผลให้ที่ตั้งโครงการพัฒนานิวเคลียร์ได้รับความเสียหาย อีกทั้งยังทำให้ผู้นำสูงสุดของอิหร่านไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ มากขึ้น เพราะการโจมตีดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่ทั้ง 2 ฝ่ายกำลังเจรจากัน

2) การเผชิญหน้าครั้งใหม่ระหว่างอิหร่านกับอิสราเอล โดยมีความเป็นไปได้ที่อิสราเอลอาจใช้กำลังเข้าโจมตีที่ตั้งโครงการนิวเคลียร์ของอิหร่านอีกครั้ง เนื่องจากอิสราเอลยังคงกล่าวหาว่า อิหร่านใช้โครงการพัฒนานิวเคลียร์เชิงสันติเป็นเครื่องบังหน้าเพื่อลักลอบพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครอง ซึ่งจะเป็นภัยคุกคามต่อเสถียรภาพในภูมิภาคและความมั่นคงระหว่างประเทศ ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงจากการที่อิหร่านอาจมี

ความพยายามโจมตีผลประโยชน์ของอิสราเอลผ่านกลุ่มติดอาวุธที่เป็นตัวแทน (Proxy) ในภูมิภาค เพื่อตอบโต้อิสราเอลที่โจมตีทางอากาศต่ออิหร่านในสงคราม 12 วัน เมื่อ มิ.ย.2568

3) เสถียรภาพของรัฐบาลอิหร่านภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีมีสعود ปิซิชกีเยอน ที่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มการเมืองฝ่ายปฏิรูปและมีท่าทีที่ต้องการผ่อนคลายความขัดแย้งกับสหรัฐฯ และชาติตะวันตก กำลังเผชิญแรงกดดันมากขึ้นจากกลุ่มการเมืองฝ่ายอนุรักษ์นิยมที่ครองเสียงข้างมากในรัฐสภา และมีท่าทีที่แข็งกร้าวต่อสหรัฐฯ และชาติตะวันตก ขณะที่ความไม่พอใจของชาวอิหร่านต่อรัฐบาลเริ่มปรากฏชัด เนื่องจากไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเรื้อรังได้ตามที่เคยหาเสียงไว้ นอกจากนี้ รัฐบาลอิหร่านอาจต้องเผชิญกับความท้าทายในประเด็นการรักษาความปลอดภัยของผู้นำสูงสุดอิหร่าน ตลอดจนการเปลี่ยนผ่านผู้นำคนใหม่ที่ถูกหยิบยกนำมาพูดถึงมากขึ้น หลังเกิดสงคราม 12 วัน ระหว่างอิหร่านกับอิสราเอลและสหรัฐฯ

ความสัมพันธ์ไทย-อิหร่าน

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทย-อิหร่าน ย้อนหลังไปไกลกว่า 400 ปี นับตั้งแต่การมาถึงของเอกอัครราชทูต กุมมี ชาวอิหร่านจากเมืองกุมที่เดินทางมายังกรุงศรีอยุธยาเมื่อปี 2086 เพื่อเผยแพร่ศาสนาอิสลามและส่งเสริมการค้าจนได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพระยาบวรราชนายกและจุฬาราชมนตรี ส่วนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการมีขึ้นเมื่อ 9 พ.ย.2498 และไม่เคยมีปัญหาขัดแย้งหรือแทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน เฉพาะอย่างยิ่งหลังการปฏิวัติอิสลามเมื่อปี 2522 ไทยเลือกดำเนินนโยบายเป็นตัวของตัวเองด้วยการไม่คว่ำบาตรอิหร่านตามสหรัฐฯ ทำให้อิหร่านซาบซึ้งน้ำใจและนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

อิหร่านเป็นหนึ่งในประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนไทยเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์ขององค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ในช่วงที่อิหร่านดำรงตำแหน่งประธาน OIC ปัจจุบันทั้งสองฝ่ายมุ่งเน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมเป็นหลัก ผ่านการประชุมคณะกรรมการร่วม (Joint Commission-JC) ไทย-อิหร่านว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม วิชาการ การเกษตร และวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นกลไกความร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างรัฐต่อรัฐ ที่มีผู้แทนระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงของแต่ละฝ่ายเป็นประธานร่วม (ฝ่ายไทย คือ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ หรือ รมว.กระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายอิหร่าน คือ รมว.กระทรวงพาณิชย์) การประชุมครั้งล่าสุด ซึ่งเป็นครั้งที่ 10 จัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ระหว่าง 6-8 ก.พ.2561 และการประชุม Political Consultations (PC) ระหว่างไทย-อิหร่าน ที่มีผู้แทนระดับอธิบดีกรมประจำกระทรวงการต่างประเทศของแต่ละฝ่ายเป็นประธานร่วม (ฝ่ายไทย คือ อธิบดีกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ฝ่ายอิหร่าน คือ อธิบดีกรมเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก) การประชุมครั้งล่าสุด ซึ่งเป็นครั้งที่ 4 ฝ่ายอิหร่านเป็นเจ้าภาพจัดประชุมผ่านระบบประชุมทางไกล เมื่อ 27 ก.ค.2564

การแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างเป็นทางการระหว่างสองฝ่ายที่สำคัญครั้งล่าสุด ได้แก่ การเยือนอิหร่านของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รมว.กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในฐานะผู้แทน พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นรม. เพื่อเข้าร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 ของประธานาธิบดีฮะซัน รูฮานี เมื่อ 6 ส.ค.2560 อย่างไรก็ดี ผู้นำรัฐบาลของทั้งสองฝ่ายมีการพบหารือนอกรอบการประชุมระหว่างประเทศ โดยการพบที่สำคัญครั้งล่าสุด คือ การพบหารือระหว่าง น.ส.แพทองธาร ชินวัตร นรม. กับประธานาธิบดีมีสعود ปิซิชกีเยอน ของอิหร่าน นอกรอบการประชุม ACD ครั้งที่ 3 ที่กรุงโดฮา กาตาร์ ระหว่าง 2-3 ต.ค.2567

ส่วนการเยือนของฝ่ายอิหร่าน ที่สำคัญ ได้แก่ การเยือนไทยอย่างเป็นทางการของนายมุฮัมมัด ญะวาด เซาะรีฟ รมว.กระทรวงการต่างประเทศอิหร่าน (ตำแหน่งในขณะนั้น) ระหว่าง 9-11 มี.ค.2559 และการเยือนไทยของประธานาธิบดีรูฮานี ระหว่าง 8-10 ต.ค.2559 เพื่อเข้าร่วมการประชุม ACD ครั้งที่ 2

ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ โดยระหว่างการประชุมไทยครั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายได้จัดการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee-JTC) ครั้งที่ 1 เมื่อ 10 ต.ค.2559 มีผู้แทนระดับ รัฐมนตรีแต่ละฝ่ายเป็นประธานร่วม (ฝ่ายไทย คือ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายอิหร่าน คือ รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และการค้า)

นอกจากนี้ ยังมีการเยือนไทยของนาย Mohammad Bagher Nobakht รองประธานาธิบดีอิหร่าน เพื่อเข้าร่วมการประชุมประจำปีของคณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific-UNESCAP) สมัยที่ 74 ระหว่าง 14-16 พ.ค.2561 การเยือนไทยของนาง Masoumeh Ebtekar รองประธานาธิบดีอิหร่าน ด้านกิจการสตรีและครอบครัว เพื่อเข้าร่วมการประชุม UNESCAP ระดับรัฐมนตรีแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ที่ไทย ระหว่าง 26-27 พ.ย.2562 และการเยือนไทยของนาย Ali Baqeri Kani รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศอิหร่าน เมื่อ 23 พ.ย.2566 เพื่อพบหารือกับ รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ ประธานรัฐสภา และรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติของไทย เกี่ยวกับการกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

การค้าไทย-อิหร่านเมื่อปี 2567 มีมูลค่า 207.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (7,287.06 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่มีมูลค่า 142.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,928.07 ล้านบาท) โดยเมื่อปี 2567 ไทยส่งออกมูลค่า 134.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,722.40 ล้านบาท) นำเข้า 73.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,564.66 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 61.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,157.73 ล้านบาท) ขณะที่มูลค่าการค้าห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 อยู่ที่ 91.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3,051.45 ล้านบาท) ลดลงจากห้วงเดียวกันของปี 2567 โดยไทยส่งออกมูลค่า 85.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,836.51 ล้านบาท) นำเข้า 6.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (214.94 ล้านบาท) และไทยยังคงเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า

สินค้าส่งออกสำคัญของไทยเมื่อปี 2567 ได้แก่ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง ยางพารา เครื่องดื่ม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ หม้อแบตเตอรี่และส่วนประกอบ ตาข่ายจับปลา ผักสด แขนเย็บ แขนแข็งและแห้ง เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เครื่องใช้สำหรับเดินทาง ข้าว

สินค้านำเข้าจากอิหร่านเมื่อปี 2567 ได้แก่ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง สัตว์น้ำสด แขนเย็บ แขนแข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ เคมีภัณฑ์ นมและผลิตภัณฑ์นม เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เชื้อเพลิงอื่น ๆ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะ และผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ พืชสำหรับทำพันธุ์ ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่

ด้านการท่องเที่ยว อิหร่านเป็นตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยในตะวันออกกลางต่อเนื่องหลายปี โดยเคยมีชาวอิหร่านเดินทางมาท่องเที่ยวไทยปีละประมาณ 100,000 คน นักท่องเที่ยวชาวอิหร่านส่วนใหญ่สนใจบริการสปา นวดเพื่อสุขภาพ และนียมแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของไทย อย่างไรก็ตาม ในระยะหลัง ชาวอิหร่านเดินทางมาท่องเที่ยวไทยลดลง ซึ่งคาดว่าอาจเป็นผลจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ โดยเมื่อปี 2567 มีชาวอิหร่านเดินทางมาไทยประมาณ 70,000 คน ขณะที่ห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 มีชาวอิหร่านเดินทางมาไทยรวม 35,415 คน (ข้อมูลเมื่อ ก.ย.2568 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) ส่วนชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวในอิหร่าน ปีละประมาณ 700 คน

คนไทยที่พำนักอยู่ในอิหร่าน มีประมาณ 250-350 คน เป็นแรงงานในระบบประมาณ 39 คน (ข้อมูลปี 2568 กระทรวงแรงงานไทย) นักเรียนและนักศึกษาประมาณ 120 คน ที่เหลือเป็นพนักงานนวดสปา และคนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ ส่วนการลงทุนของไทยในอิหร่าน ได้แก่ โครงการลงทุนผลิตเม็ดพลาสติกของบริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด (มหาชน) ร่วมกับญี่ปุ่นและอิหร่าน และโครงการฟาร์มเลี้ยงกุ้งและปลา

รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจับปลาและแปรรูปปลาปนสำหรับทำอาหารสัตว์ในอิหร่าน ระหว่างบริษัท พี.ที.อินเตอร์มารีน จำกัด (บริษัทในเครือพรานทะเล) ของไทยกับบริษัท Qeshm Aquaculture Industrial และบริษัท Qeshm Fish Process ของอิหร่าน

หลังจากได้รับการยกเลิกมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจ อิหร่านแสดงความประสงค์ให้ภาคเอกชนไทยไปลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ศูนย์การค้า และการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานอื่น ๆ อีกทั้งต้องการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างกัน ส่วนในภาคพลังงาน อิหร่านแสดงความประสงค์ให้บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) หรือ ปตท.สผ. กลับเข้าไปลงทุนในอิหร่านครอบคลุมการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รวมถึงก๊าซธรรมชาติ หลังจากก่อนหน้านี้ ปตท.สผ. ถอนการลงทุนสำรวจและขุดเจาะน้ำมันแปลง Saveh (ได้รับสัมปทานเมื่อปี 2547) ตั้งแต่ปี 2553 เนื่องจากปัญหาด้านกายภาพของแหล่งน้ำมันที่ยากต่อการขุดเจาะ โดยหวังปลายปี 2559 ปตท.สผ.ยื่นข้อเสนอแก่บริษัทน้ำมันแห่งชาติอิหร่าน (NIOC) เพื่อขอเข้าไปสำรวจและพัฒนาแหล่งน้ำมัน 3 แห่งในอิหร่าน โดยเฉพาะแปลงน้ำมัน Changuleh ติดชายแดนอิรักที่คาดว่าจะมีปริมาณน้ำมันสำรอง 7,000 ล้านบาร์เรล แต่ไม่ได้รับเลือก นอกจากนี้การแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันเมื่อห้วงปี 2559 ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องที่จะส่งเสริมการค้าทวิภาคีให้ขยายตัวถึง 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2564 และผลักดันการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงสิทธิพิเศษทางการค้า (Preferential Trade Agreement-PTA) เพื่อเปิดตลาดสินค้าระหว่างกัน

ข้อตกลงที่สำคัญ : สนธิสัญญาทางไมตรี (เมื่อ 2 ก.พ.2510) ความตกลงทางการค้า (12 พ.ย.2512) ความตกลงทางวัฒนธรรม (11 ก.ย.2519) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม วิชาการ เกษตรกรรม และวิทยาศาสตร์ (12 ส.ค.2533) ข้อตกลงว่าด้วยการหารือและความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ (6 ก.ค.2542) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ (25 เม.ย.2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการควบคุมยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารตั้งต้น (23 เม.ย.2556) ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านนาโนเทคโนโลยีระหว่างศูนย์นาโนเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสภาพพัฒนานาโนเทคโนโลยีแห่งชาติอิหร่าน หนังสือแสดงเจตจำนงความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และบุคลากรในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาชีววัตถุและวัคซีน ระหว่างศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับสถาบันพาสเตอร์แห่งประเทศไทย และหนังสือแสดงเจตจำนงความร่วมมือระหว่างบริษัท ซินนาเจน แห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน กับศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งราชอาณาจักรไทย (3 ก.พ.2559) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) กับศาลบัญชีสูงสุดแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน (25 ก.ค.2560)

นายมัสดูด ปิซิชกีเยอน
(Massoud Pezeshkian)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอิหร่าน
เกิด	29 ก.ย.2497 (อายุ 72 ปี/ปี 2569) ที่เมือง Mahabad จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก (พื้นที่ของชนกลุ่มน้อยชาวอาเซอร์ไบจานและชาวเคิร์ด) บิดามีเชื้อสายตุรกีและมารดามีเชื้อสายเคิร์ด
ศาสนา	อิสลาม (ชีอะฮ์)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับ ดร. Fatemeh Majidi สูตินรีแพทย์ มีบุตรชาย 3 คน บุตรสาว 1 คน แต่ภรรยาและบุตรชายคนสุดท้ายต้องประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์จนเสียชีวิตเมื่อปี 2536 และไม่ได้สมรสใหม่จนถึงปัจจุบัน
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2516 - หลักสูตรอนุปริญญา สาขาอุตสาหกรรมอาหาร วิทยาลัยเทคนิคการเกษตร Urmia เมือง Urmia จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก ปี 2517-2518 - เข้ารับการเกณฑ์ทหาร ที่เมือง Zabol จังหวัด Sistan และ Baluchistan ปี 2518 - หลักสูตรอนุปริญญา สาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ไม่ปรากฏข้อมูลสถานศึกษา) ปี 2519-2528 - ศึกษาต่อด้านการแพทย์ทั่วไป มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ Tabriz จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก จบการศึกษา ปี 2531-2536 - ศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ด้านการแพทย์และศัลยกรรมทั่วไป มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ Tabriz และศึกษาต่อสาขาเฉพาะทางศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์อิหร่าน กรุงเตหะราน จบการศึกษา
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2523-2536 - อาจารย์สอนวิชาสรีรวิทยา ประจำมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ Tabriz จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก - ปฏิบัติหน้าที่แพทย์สนามและดูแลการส่งหน่วยแพทย์ประจำสนามรบ ห้วงสงครามอิรัก-อิหร่าน (ระหว่างปี 2523-2531)

- ปี 2537-2544
  - ผู้อำนวยการโรงพยาบาล Shahid Madani ในเมือง Tabriz จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก
  - อธิการบดีมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ Tabriz จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันตก
  - รมช. กระทรวงสาธารณสุขและแพทยศาสตร์ในรัฐบาลประธานาธิบดีมุฮัมมัด คอตะมี (สมัยแรก) ระหว่างปี 2540-2544
- ปี 2544-2548
  - รมว.กระทรวงสาธารณสุขและแพทยศาสตร์ในรัฐบาลประธานาธิบดีมุฮัมมัด คอตะมี (สมัยที่ 2) ระหว่างปี 2544-2548
- ปี 2551-2567
  - สมาชิกรัฐสภาอิหร่าน (สภาที่ปรึกษาอิสลาม) จากเขตเลือกตั้ง Tabriz Osku และ Azarshahr ติดต่อกัน 5 สมัย (สมัยที่ 8-12)
  - รองประธานรัฐสภาคนที่ 1 ระหว่างปี 2559-2563
- 6 ก.ค.2567-ปัจจุบัน
  - ชนะการเลือกตั้งและได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีอิหร่าน คนที่ 9 โดยเข้าพิธีสาบานตนรับตำแหน่ง เมื่อ 30 ก.ค.2567 หลังจากผู้นำสูงสุดของอิหร่านลงนามแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอิหร่านอย่างเป็นทางการ เมื่อ 28 ก.ค.2567
- ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ
  - ช่วงที่เข้ารับการเกณฑ์ทหารที่เมือง Zabol ชอบทำงานบริการและกิจกรรมสัมพันธ์กับชุมชน อาทิ การก่อตั้งมัสยิด การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม
  - นอกจากเป็นอาจารย์ด้านการแพทย์แล้ว ยังเป็นอาจารย์สอนคัมภีร์อัลกุรอาน และเป็นนักท่องจำตำรา Nahj al-balagha ของมุสลิมชีอะฮ์
  - นอกจากภาษาฟาร์ซีและภาษาอังกฤษ ยังสามารถสื่อสารภาษาอื่นได้อีกหลายภาษา ได้แก่ อาเซอร์ไบจาน เคิร์ด และอาหรับ
  - น.ส. Zahra Pezeshkian บุตรสาวคนเดียว (สมรสแล้ว) สำเร็จการศึกษาปริญญาโทด้านปิโตรเคมี จากมหาวิทยาลัย Sharif และทำงานที่บริษัท Jam Petrochemical ในอิหร่าน มีบทบาทช่วยนายปิชิชกีออน (บิดา) หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีอิหร่านจนชนะการเลือกตั้ง ส่วนนาย Youssef Pezeshkian บุตรชายคนโต (สมรสแล้ว) สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกด้านฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัย Sharif และเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย Sahand ในอิหร่าน และนาย Mehdi Pezeshkian บุตรชายคนรอง (สมรสแล้ว) อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกด้านการควบคุมไฟฟ้า โดยได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ
  - นายปิชิชกีออนวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติต่อผู้ชุมนุมประท้วงอย่างรุนแรงของทางการอิหร่านหลายครั้ง ที่สำคัญ เช่น เหตุประท้วงหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีอิหร่านเมื่อปี 2552 เหตุประท้วงจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำเมื่อปี 2561 และเหตุประท้วงแสดงความไม่พอใจรัฐบาลกรณีสตรีอิหร่านเชื้อสายเคิร์ดเสียชีวิตหลังถูกตำรวจศีลธรรมอิหร่านควบคุมตัวในข้อหาแต่งกายไม่เหมาะสมเมื่อปี 2565

- ก่อนหน้านี้เคยลงสมัครเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอิหร่านมาแล้ว 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเมื่อปี 2556 แต่ประกาศถอนตัวก่อนที่สภาผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญอิหร่านจะพิจารณาคุณสมบัติผู้สมัคร และครั้งที่ 2 เมื่อปี 2564 แต่ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากสภาผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญอิหร่าน
  - เป็นนักการเมืองสายปฏิรูปเพียงคนเดียวที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากสภาผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญ ในการลงสมัครเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอิหร่านครั้งล่าสุด เมื่อ มิ.ย.2567 หลังจากประธานาธิบดีอิบรอฮีม เราะอีซี ถึงแก่อสัญกรรมจากเหตุเฮลิคอปเตอร์ตก ที่จังหวัดอาเซอร์ไบจานตะวันออกของอิหร่าน เมื่อ พ.ค.2567
-

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีของอิหร่าน

ผู้นำสูงสุด	Ayatollah Sayyid Ali Hoseini Khamenei
ประธานรัฐสภา	Mohammad Baqer Qalibaf
ประธานสภาตุลาการสูงสุด	Gholam Hossein Mohseni Ejei
ประธานสภาผู้ชำนาญ (Assembly of Experts)	Ayatollah Mohammad-Ali Movahedi Kermani
ประธานสภาผู้ชี้ขาด (Expediency Discernment Council)	Ayatollah Sadeq Amoli Larijani
ประธานสภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญ (Guardian Council of the Constitution)	Ayatollah Ahmad Jannati
ประธานาธิบดี	Massoud Pezeshkian
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	Dr. Mohammadreza Aref
รองประธานาธิบดี ด้านกิจการบริหาร	Mohammad Jafar Ghaempanah
รองประธานาธิบดี และ ผอ.องค์การพลังงานปรมาณู	Mohammad Eslami
รองประธานาธิบดี และ ผอ.องค์การบริหารจัดการแผน และงบประมาณ	Dr. Seyyed Hamid Pourmohammadi
รองประธานาธิบดี และประธานมูลนิธิกิจการผู้พลีชีพ และทหารผ่านศึก	Saeed Ohadi
รองประธานาธิบดี ด้านกิจการกฎหมาย	Hojjatoleslam val-Moslemin Majid Ansari
รองประธานาธิบดี ด้านกิจการสตรีและครอบครัว	Dr. Zahra Behrouzazar
รองประธานาธิบดี ด้านกิจการรัฐสภา	Dr. Mohsen Esmaeili
รองประธานาธิบดี และ ผอ.องค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อม	Dr. Shina Ansari
รองประธานาธิบดี ด้านวิทยาศาสตร์ และเศรษฐกิจฐานความรู้	Dr. Hossein Afshin
รองประธานาธิบดี และ ผอ.องค์การบริหาร และการจัดหางาน	Dr. Aladdin Rafizadeh
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Alireza Kazemi
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Dr. Sattar Hashemi
รมว.กระทรวงการข่าวกรอง	Seyyed Esmail Khatib
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการคลัง	Dr. Ali Madanizadeh
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและแพทยศาสตร์	Dr. Mohammadreza Zafarghandi
รมว.กระทรวงสหกรณ์ แรงงาน และสวัสดิการสังคม	Dr. Ahmad Meydari
รมว.กระทรวงเกษตร	Gholamreza Nouri Ghezelchek
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Dr. Seyyed Abbas Araghchi
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Dr. Amin Hossein Rahimi
รมว.กระทรวงกลาโหม	Brigadier General Aziz Nasirzadeh
รมว.กระทรวงถนนและการพัฒนาชุมชนเมือง	Dr. Farzaneh Sadegh

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และการค้า
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์ การวิจัย และเทคโนโลยี
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและแนวทางอิสลาม
รมว.กระทรวงมหาดไทย
รมว.กระทรวงมรดกทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
รมว.กระทรวงปิโตรเลียม (น้ำมัน)
รมว.กระทรวงพลังงาน
รมว.กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน
หัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดี (Chief of Staff)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ประธานสภาข้อมูลข่าวสารของรัฐบาล

Mohammad Atabak
Dr. Hossein Simaei Sarraf
Dr. Seyed Abbas Salehi Shariati
Dr. Eskandar Momeni
Dr. Mohammadreza Salehi Amiri
Mohsen Paknejad
Dr. Abbas Aliabadi
Ahmad Donyamali
Dr. Mohsen Haji-Mirzaei
Seyed Kamel Taghavinejad
Elyas Hazrati

(ม.ค.2569)